

Abstrakt

V roce 1215 byl anglický král Jan Bezzemek donucen připojit svojí pečeť pod listinu, která je známá jako Magna Charta. Jednalo se o jednoduchý právní dokument. Přesto stál na počátku konfliktu mezi královskou mocí a anglickou nobilitou, který se obecně nazývá první válkou baronů. Probíhal od roku 1215 do roku 1217 a jeho vrcholem bylo vylovení francouzského korunního prince Ludvíka v Anglii poté, co mu byla anglickou šlechtou nabídnuta královská koruna. Po smrti krále Jana na podzim 1216 se ale původní odboj, motivovaný většinou osobní záští vůči panovníkovi změnil ve snahu prince Ludvíka o získání titulu anglického krále. Většina původních členů opozice se velice rychle připojila k Janovu malému synovi Jindřichovi (král Jindřich III.) a Ludvíkovi zůstala opora pouze několika vůdců rebelie. Po sérii porážek v první polovině roku 1217 byl kapetovský princ donucen se svých cílů vzdát a z Ostrovů se stáhnout. Práce sleduje rovněž pohled vybraných dobových narativních pramenů především na působení francouzského prince v Anglii a jeho vztah k povstání.